

[Dahlgaard.]

ning, som det ikke havde i Ministerens Forslag, men som vi ønskede det skulde have.

Paa samme Maade er det med de ejendommelige Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte om Vanskeligheden ved at udnævne saadanne Ekspertter, som der her er Tale om. De samme Vanskeligheder forelaa ved Udnævnelsen af de 3 Ekspertter i Ministerens oprindelige Forslag, det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har givet sin Tilslutning.

Det ærede Medlem siger, at det vist vil blive overordentlig vanskeligt at opfylde det Ønske, jeg har fremsat om, at der ogsaa skal være en Mand særlig sagkyndig paa Landbrugets Omraade, og hvem skal det være, siger det ærede Medlem, en Godsejer eller en Husmand? Jeg tror dog, det vilde vække almindelig Forundring, om den højt-ærede Minister med Henblik paa det danske Landbrugs fremtidige Muligheder her skulde tænke paa at udnævne en Mand fra Storbritannien. Jeg tror, man maa betragte det som udelukket, at Ministeren skulde faa en saadan Tanke. Men rent bortset derfra er her jo ikke Tale om en Godsejer eller en Husmand, her er ikke en Gang Tale om en praktisk Landmand, paa samme Maade som der for Industriens Vedkommende ikke er Tale om en praktisk Industrimand; her er Tale om at udnævne sagkyndige, som har indgaaende Kendskab, baade praktisk og teoretisk, til Industriens og til Landbrugets Forhold.

Jeg kan saa udmærket forstaa den Aversion, det ærede Medlem synes at nære mod Tanken om, at der ogsaa skulde en Repræsentant for Landbruget med, for det er jo muligt, at der derigennem var skabt Sikkerhed for, at der vilde komme en Mand ind i dette Udvalg, som ikke var Toldbeskyttelsestilhænger; og jeg forstaa ogsaa det ærede Medlems hele, jeg vil ikke sige Vrantenhed, det er saadan et kedeligt Udtryk, men hans Uvillie mod dette Forslag, for gennem dette er der netop sat en Bom for, at der i Tremandsudvalget, som det var tænkt, med de Opgaver, der var givet det i Lovforslaget, skabtes den Central for Toldbeskyttelsesagitationen her i Landet, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen saa inderlig gerne ønskede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning. Jeg henstiller, at vi snart maa kunne slutte Forhandlingerne om dette Spørgsmaal.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kom ind til Kærnen i Sagen, da han sluttede, for saa vidt han gjorde opmærksom paa, at Forslaget fuldstændig har skiftet Karakter. Deraf kommer det, at vi har taget en anden Stilling til det. Ministerens Forslag, saaledes som det forelaa her, talte om en ubillig Konkurrence og ubillige Konkurrencevilkkaar fra Udlandets Side, altsaa Dumping, og det Ekspertudvalg, som Ministeren har foreslaaet i sit Forslag, havde netop til Opgave at beskæftige sig med disse specielle Dumpingbestemmelser, men ikke med almindelige Erhvervsproblemer, saaledes som det nu er blevet lavet om til.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har faaet sin Villie, og derfor forstaaer jeg saare vel, at han er den varmeste Forsvarer af dette Forslag. Uforstaaeligt er det derimod, at der er saa stor Glæde hos det ærede Medlem Hr. Drachmann; men at den ogsaa maa være blandet, det kan jeg forstaa, naar jeg hører den Tale, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel holdt.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at den udenlandske Dumping spiller ingen Rolle, og det skal være erkendt fra alle Sider. Nej, det er slet ikke erkendt fra alle Sider, vel at mærke, naar man vil tage Dumping i den engelske og i den amerikanske Forstand og i den samme Forstand, som Regeringen i Sydafrika har taget den. Der er nemlig Tale om en Indførsel af Varer, som foraarsager eller maa formodes at foraarsage Arbejdsløshed i Storbritannien; der er Tale om, at Indførsel, som fremstilles til langt lavere Pris end den, man fremstiller den for i Indførselslandet, det er en Indførsel, som foraarsager øget Arbejdsløshed i Storbritannien, og det har man der regnet for Dumping. Tager man disse Forhold i Betragtning, kan det ærede Medlem være sikker paa, at da er der ikke saa lidt Dumping den Dag i Dag i mangfoldige Erhvervsvirksomheder i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om de Konservatives herostratisk berømte Afstemning, hvor de 28 Mand stod ret op her i Salen, vel at mærke med skælvende Knæ. (*Fraenkel:* Hvor ved De det fra?). Aa jo, det kunde man se paa dem og paa deres blege Ansigter. Der var ogsaa een Mand, der forlod Fronten ved den Afstemning, ja, der var vistnok flere. Men lad os ikke fortabe os i det. Sagen er jo den, at de Konservative lever i den Tro, at andre skal komme og stemme for deres Forslag, og